

TEFEKKÜR-İ İLAHÎ

ALLAH'A TEVEKKÜL EDENE ALLAH KÂFİDİR

“Allah’a tevekkül edene Allah kâfidir. Allah, Kâmil-i Mutlak olduğundan, lizatihî mahbubdur. Allah, Mûcid, Vâcibü’l-Vücud olduğundan kurbiyetinde vücut nurları, bu’diyetinde adem zulmetleri vardır. Allah, melce’ ve mence’dir. Kâinattan küsmüş, dünya ziynetinden iğrenmiş, vücudundan bıkmış ruhlara melce’ ve mence’ odur. Allah Bâkîdir; âlemin bekası ancak Onun bekasıyladır. Allah Mâliktir; sendeki mülkünü senin için saklamak üzere alıyor. Allah, Ganiyy-i Muğnîdir; herşeyin anahtarı Ondadır. Bir insan Allah’a hâlis bir abd olursa, Allah’ın mülkü olan kâinat, onun mülkü gibi olur.”

AKLI BAŞINDA OLAN İNSAN

“Akli başında olan insan, ne dünya umurundan kazandığına mesrur ve ne de kaybettiği şeye mahzun olmaz. Zira dünya durmuyor, gidiyor. İnsan da beraber gidiyor. Sen de yolcusun. Bak, ihtiyarlık şafağı, kulakların üstünde tulû etmiştir. Başının yarısından fazlası beyaz kefene sarılmış. Vücudunda tavattun etmeye niyet eden hastalıklar, ölümün keşif kollarıdır. Maahaza, ebedî ömrün önündedir. O ömr-ü bâkide göreceğin rahat ve lezzet, ancak bu fâni ömürde sa’y ve çalışmalarına bağlıdır. Senin o ömr-ü bâkiden hiç haberin yok. Ölüm sekeratı uyandırmadan evvel uyan!”

(KAYNAK: B. Said Nursi – Risale-i Nur Külliyyatı’ndan)